

Иккинчи Жаҳон Урушида Ўзбек Халқининг Матонати

Абдулакимова Дилжоҳон¹

Дунёда чукур ўзгаришлар содир бўлаётган ҳозирги даврда Ер юзи- пинг турли нуқталарида миллатлараро низоларни келтириб чиқарувчи зиддиятлар сакланиб қолмоқда. Ушбу зиддиятларни бартараф қилиш, уларнинг олдини олиш кишилик жамияти тарихий-тадрижий ривожла- пишини таъминлашнинг муҳим шарти бўлиб қолмоқда. Бу амалдаги миллый сиёсат моделларининг моҳияти, уларнинг мағкуравий асосларни илмий-қиёсий ўрганишни долзарб қилиб кўймоқда.

Миллатлараро муносабатларнинг ижтимоий барқарорлик ва ривожланишга кенг таъсир ўтказа бошлаши глобал, минтақавий ва худудий геосиёсатда этник омил ролининг ошишига олиб келди. “Бу ҳол, давлатнинг ва минтақанинг хавфсизлигига таҳдид солиши мумкин бўлган этник ва миллатлараро можаролар келиб чиққудек бўлса, уларнинг олдини олиш максадида мазкур жараёнларни мунтазам равишда ижтимоий таҳдил этиб боришини зарур килиб қўяди”². Ўзбекистон ахолиси кўпмиллатлилигининг ўсиши узоқ тарихга эга бўлиб, бу жараённи асосан тўрт³ даврга бўлиш мумкин.

Биринчи давр чоризм истилосигача бўлган асрларни ўз ичига қамраб олади. Кўпмиллатлилик у асрларда секин-аста ташкил топган.

Маълумки, Ўрта Осиёни забт этган Искандар Зулқарнайнинг сафдан чикқан минглаб жангчилари Ўрта Осиёнинг кулагай иклими ва шароитларини кўриб, шу ерда ўтроқ бўлиб қолиб кетган. Юртимизнинг кўпмиллатлилиги айниқса Буюк илак йўлининг ахамияти ошиши билан янада ўси. Шарқ билан гарбнинг мунтазам алокаларини таъмин этишга минглаб кишилар ўз хаётларини бағишиладилар.

Ўзбекистон ахолисининг кўпмиллатлилиги ўсишининг *иккинчи тарихий палласи* Ўрта Осиёнинг Россия томонидан босиб олиниши жараёни ва мустамлакачилик йиллари билан боғлиқдир. Истило натижасида юртимиз дунёда худуди энг катта ва ахолиси энг кўп миллатли давлатнинг бир қисмига айланди. Элимизга бойиш, енгил ҳаёт кечириш, янги ерларда ўзига хусусий мулк орттириш тарафдорлари минг-минглаб кела бошладилар. Натижада Ўзбекистоннинг кўпмиллатлилик даражаси кескин ўзгара бошлади. 1897 йилда Россия Империяси бўйича биринчи марта ахоли рўйхати ўтказилди. Унинг йиккан маълумотларини синчиклаб ўрганиш шуни кўрсатадики, 1897 йилда Узбекистон худудида етмиш турли миллатлар ва элатлар вакиллари истиқомат қилган эканлар, Юртимиз ахолиси таркибида турли миллатлар ва элатлар вакиллари сонининг ўсиб бориши жараёнининг учинчи палласи 1917 йил Октябр тўнтариши ва ҳокимиятни большевиклар босиб олгандан кейин бошланади. Навбатдаги ахоли рўйхати 1959 йилда ўтказилди. Ўтган ўттиз уч йил (1926-1959) ниҳоятда ҳаяжонли воқеаларга тўла бўдди. Уларнинг орасида энг даҳшатлиси 1941-1945 йиллардаги уруш эди. Инсоният тарихида ҳеч бир урушда ҳеч бир давлат 1418 кун давом этган жангларда 27 миллион 343 минг жангчи, зобит ва фуқаросидан жудо бўлган эмас. Бу урушга Ўзбекистондан 1.433.230 киши сафарбар қилинган. Республика ахолисининг умумий сони 6,5 миллион бўлган, шулардан болалар ва кексаларни чиқариб ташласақ, бу ракам икки баравар қисқаради. Демак, 3,25 миллион яроқпилардан ярми аёллар - оналар эканлигини инобатга олсақ, 1,6-1,7 миллион ҳарбий хизмат ёшидаги эркаклар қолади. Хулоса шундан иборатки, Ўзбекистон ахолисининг деярли 22 фоизи, ҳарбий хизматга яроқлиларининг деярли 90 фоизи урушга ёки ишчи батальонларига кетган. Шулардан 263005 киши ҳалок бўлган, 32.670 киши бедарак йўқолган, 60452 киши ногирон бўлиб қайтган⁴. Бу уруш ана шундай аёвсиз қирғин бўдди.

Ўзбекистоннинг ўзида 1959 йилда ерли бўлмаган 104 миллат ва элат вакиллари, шу жумладан, 1926 йилгача Ўзбекистонда биронтаси ҳам бўлмаган чечинлар, абазинлар, тувалилар, буряtlар, чукчалар ва бошқалар ахоли таркибида пайдо бўлдилар.

Кўпмиллатлиликнинг ўсишида 1926-1959 йиллар Ўзбекистон тарихида асосий ўринни эгаллайди, десак ортиқча бўлмайди. Шу давр ичida Ўзбекистонда истиқомат қилувчи халқлар сони 91 дан 113 гача етди, ўзбеклар Ўзбекистонда 1959 йилда ахолининг 62,1 фоизини, ўзбек эмаслар эса 37,9 фоизини ташкил қиласар эдилар Ўзбек миллатининг очиқ кўнгиллилиги, меҳмондўстлиги, бағри кенглиги, ҳар бир кишига миллатидан қатый нозар, “у ҳам худо яратган инсон” деб яхши кўз билан қарashi нагижасида Ўзбекистонда барча ерли эмас халқларнинг, шу жумладан русларнинг сони ва салмоғи ошиб борди.

¹ ТерДУ академик литеций

² Каримов И.А. Ўзбекистон XXI аср бўсағасида: хавфсизликка таҳдид, барқарорлик шартлари ва тараққиёт кафолатлари. // Каримов И.А. Хаифсизлик ва барқарор тараққиёт йўлидан. 6-жилд. — Т.: «Ўзбекистон», 1998. — 88 б.

³ Xоназаров Қ. Мустақиллик ва миллый муносабатларнинг ривожланиши. -Т.: “ЎАЖБНТ” Маркази, 2001. 33-бет.

⁴ Каримов И.А. Туркистон умумий үйимиз. -Т.: Ўзбекистон, 1995. 11 -бет.

1959 йилдан бошлаб Ўзбекистонда ерли аҳолининг, шу жумладан, ўзбекларнинг аҳоли таркибидаги салмоғи астасекин ўсиб бормоқда. Вунинг сабаби ерли бўлмаган аҳолининг сони камайишида эмас. Уларнинг сони йил сайин, озгина бўлса-да, ошиб бормоқпа. Ерли аҳоли салмоғи ортиб боришининг сабаби бу аҳоли сонининг Европаликларга нисбатан тезроқ ўсишидадир. Европалик аҳолида, шу жумладан, русларда, хар бир оиласда ўрта хисоб билан 2,5 фарзанд бор, ўзбекларда ва бошқа ерли халқларда эса ҳар бир оиласда 4-5 та фарзанд бор. Натижада, масалан, Ўзбекистондаги русларнинг сони 1959 йилдаги 1.090 мингдан 1989 йилда 1.652 мингчагча ўди, яъни бб фоизга кўпайди. Худди шу давр ичида ўзбекларнинг сони 6.015 мингдан 16.650 мингчагча, яъни 275 фоизга кўпайди. Демак, ўзбекларнинг сони русларнига нисбатан беш баробар кўпроқ суръат билан ўсан. Юқорида санаб ўтилган омиллар тасирида 1989 йилга келиб Ўзбекистонла русларнинг салмоғи 8,3 фоизга, 2000 йилда 6,5 фоизга тушиб қолди. 1991 йилда Ўзбекистон мустақил давлат деб эълон қилингандан сўнг барча собиқ республикаларда жиддий демофафик жараёнлар юз берди, шу жумладан рус аҳолининг маълум қисми ўз илк атани Россия федерациясига қайтиб кетишини лозим кўрди. Ўзбекистондан кўчич кетган русларнинг сони ва салмоғи бошқа собиқ республикаларга нисбатан анча оз бўлди; сабаби шундаки, Ўзбекистон раҳбарияти ва ерли аҳоли русларга куполлик, чиқиширмаслик, гараз кўз билан қараш ходисаларига йўл кўймайди. чунки руслар асосан яхши мутахассислар, Ўзбекистоннинг саноати, алоқаси, нақлиёти ва бошқа соҳалари учун чин юракдан меҳнат қилишга тайёр кишилардир. Ҳатто шундай шароитда русларнинг маълум қисми ўз илк Ватанини кумсаб, она юргига қайтди. Бу борада ҳозирги аниқ рақамлар чоп этилган эмас. Шу соҳа билан шуғулланаётган мугахассисларнинг билдиришларича, 1991-1996 йилларда кўчич кетганларнинг маълум қисми қайтиб келган. «Бизнинг –тоzik, туркман, қирғиз, қозоқ ва ўзбекларнинг-тарихий бирлигимиз, маданий бирлигимиз, маънавий бирлигимиз, диний бирлигимиз, бир сўз билан айтганда чинаккам инсоний бирлигимиз ҳақида кўя гапиришнинг хожати йўқ, -деб ёзади И.А.Каримов. -халқларимизнинг азалий бирлиги ва би-бирига интилиши ҳар бир уйда, ҳар бир оиласда, ҳар бир қишлоқда ва ҳар бир шаҳарда яққол сезилади»¹.

Сайёрамизда ўзининг бетакрор маданий ва маънавий қадриятларга эга бўлган 1600 дан ортиқ этник гурухлар яшайди⁵.

Уларнинг ҳар бири ўзига хос тарихга эга. Ҳар бирига миллий ғурур хос. Бу табиий, албатта. Миллий ўзлиники англаш одамларнинг ўзига хос хусусиятлари ва анъаналарини сақлаб қолиш йўлидаги табиий интилиш, миллатни сақлаб қолишга қаратилган объектив эҳтиёжидир. Ҳар қандай миллат, микдоридан қатъи назар, инсониятнинг бойлиги хисобланади.

Кўп миллатлилар шароитида миллатлараро муносабатларни такомиллаштиромай, турли миллат ва элат вакилларининг ижтимоий жараёнлардаги тўлақонли иштирокини таъминламай туриб, жамият ҳаётининг ҳар томонлама янгиланишини тасаввур қилиб бўлмайди. Узоқ йиллар давомида кишилар онгида шаклланган стереотиплар қайта кўриб чиқилаётган ҳозирги даврда бу айниқса муҳимдир. Қайд этилган ҳолат мустақилликка эришган Ўзбекистон миллий сиёсатининг мазмун-моҳиятини ҳар томон- лама ва чукур ёритиб беришнинг зарурлигини кўрсатади.

Таълим тизими ва оммавий аҳборот воситаларининг сифатий ҳолати миллатлараро муносабатларнинг характеристини кўрсатувчи муҳим индикатор ва фуқароларда мағкуравий иммунитетни шакллантиришнинг асосий бўғини хисобланади. Шу нуқтаи назардан қараганда, миллий истиқлол гоясини ижтимоий онгга сингдириш, халқлар ўртасидаги дўслек ни мустаҳкамлашда таълим тизими ва оммавий аҳборот воситалариниши ўрни ва ролини кучайтириш билан боғлиқ масалаларни тадқик этиш тҳам назарий, ҳам амалий аҳамият касб этади.

Фойдаланган адабиётлар

1. Каримов И.А. Туркистон умумий уйимиз. -Т.: Ўзбекистон, 1995. 11 -бет.
2. Каримов И.А. Ватан саждагоҳ каби муқаддасдир. //Каримов И.А. Ватан саждагоҳ каби муқаддасдир. 3-жилд.-Т.: Ўзбекистон, 1996.-83б
3. Каримов И.А. Ватан саждагоҳ каби муқаддасдир. //Каримов И.А. Ватан саждагоҳ каби муқаддасдир. 3-жилд.-Т.: Ўзбекистон, 1996.-83б
4. Каримов И. А. Ўзбекистон XXI аср бўсағасида: хавфсизликка таҳдид: барқарорлик шартлари ва тараққиёт кафолатлари. -Т.: Ўзбекистон, 1998. 77-бет.
5. Каримов И.А. Ўзбекистон XXI аср бўсағасида: хавфсизликка таҳдид, барқарорлик шартлари ва тараққиёт кафолатлари. 6-жилд. — Т.: «Ўзбекистон», 1998. — 88 б.
6. Хоназаров Қ. Мустақиллик ва миллий муносабатларнинг ривожланиши. -Т.: “ЎАЖБНТ” Маркази, 2001. 33-бет.

¹ Каримов И.А. Ватан саждагоҳ каби муқаддасдир. //Каримов И.А. Ватан саждагоҳ каби муқаддасдир. 3-жилд.-Т.: Ўзбекистон, 1996.-83б

⁵ Каримов И. А. Ўзбекистон XXI аср бўсағасида: хавфсизликка таҳдид: барқарорлик шартлари ва тараққиёт кафолатлари. -Т.: Ўзбекистон, 1998. 77-бет.